

Özgür Morkan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.07.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Özgür Morkan

Eserleri:

Adam gibi Babalara

Çok olmuş be babam sen gideli
Sen giderken geriye bakmadın ya sakladın
Biliyorum göstermeden ağlardı gözyaşların
Sen gittin ya oturdu içime öksüz kalmanın gamı
Koymadı gidişin belki daha eskimemişti yaşanmışlık
Lakin yokluğun çok ağır geldi be baba zormuş sensizlik

Ya birde yetim kaldık mı senden beş yıl sonra
Orada duymanız için geliyor mu acı haber, bilmiyorum
Belki de buradaki acı haber orada müjdedir senin için
Bilmiyoruz ne giden geri geldi ne bir haber ajanslarda
Aşkın, arkadaşın arkandan muhacir oluyor sanki sessizce
Sonbahar ya hüznün gölgesi, sararmış yapraklar ıslanıyor

Anlamsız kuşların uçuşu diyeceğim üzüleceksin, demiyorum işte
Gözlerim buğulu duvara bakıyorum senin gibi,
Yok delikanlıyım ya ben, fark etmedi kimse ağladığımı
İşte öyle, özledim aslında da, utanmasam gözlerimle ağlayacağım
Bilirsin anam tüm mazlumların derdi ile dertlenirdi, sen gülerdin
Hadi oğlum ananın çocukları sıra sende, bir tas sıcak çorba boğazlarına
Sıran gelince, çocuk sevincini yaşamak için, misafirim var hatun derdin de
Anam yok ya, artık umurunda değilmiş gibi kimsenin, yoksul insanlar
Ne bileyim o cennet kokulu kadın olmayınca artık öksüz kaldı mazlumlar

Haberin yoksa, ya üzülersün şimdi yazmasaydım keşke
Sen gidince yürek yarıldı yarının, kanadı içine damla damla
Ne yeni bir urba taktı sırtına, ne en sevdiği oyalı yaşmağını sardı
Hatırladın mı Bursa dan almıştın, yeşil puanlı basma fistanı şile bezinden
Tanrı duydu mu bilmem ama beş yıl sonra, oda geldi ardından
Yeni fark ettim yokluğunuz un değerini, gelseniz gece uykuma keşke

Çok olmuş be baba yirmi sekiz yıl hiç kutlamamıştım, adam gibi babamı
Gerçi biz bilmezdik bu yeni moda, Babalar günü kutlu olsun babam

Senin oğlun
Aileden kalan çocukların

Kutluyorum tüm insan gibi adama gibi baların babalığını
Adam gibi babamın ve baba gibi baların selamlıyorum

Özgür Morkan

Bahanem Olsa

Senden kurtulmak için bir bahanem olsa
Sebeup olmadan çekip gitmek istemiyorum.
Ne bileyim bir bahane yaratmam olmuyor sensiz.
Yağmur yağsa ve ben ayak tan başa çamur deryasında,
acemi bir ressamın tuali gibi dursam karşında
Hırsla kapıda karşılayıp hakaretler etsen bir bahanem olsa.
Sebeup olur mu dersin sensiz gitmeme

Biliyorum seversin kedileri ama nefret edersin tüylerinden,
Bir sokak kedisi var Oltu taşı renginde gözleri kehribar sarısı,
öyle mahsun bakıyor ki,
bahane olursa koynumda sakladım sana geleceğim
Sessiz durmaz biliyorum,
kedi asaletinde bir bakışla balkonda olacağım
Belki bu sefer bardak taşacak, son damla bahane olsa

Bunca sebeup kurtulmak için bir şey demeyecek misin?
Luciano Pavoretti utanırdı
Three Concert eserine verdiği ruhtaki canın,
senin gülüşünde can bulduğunu,
bir daha opera okumaya utanırdı desem,
dalga geçiyorum diye gülüşündeki rengi,
gözlerinin gerçeği ile hakaret sayıp,
soprano volümünde tüm kristalleri mi kırmak için bahanen olsa

Olmazsa sen hayal kursan,
ben dövsem tek tek fırtınalı dalgalarım la kayalarını,
Gurur senle beraber,
tütün yaprağı gibi kırıp assan bir serendere,
sonrada lime lime doğrasan havandan giyotinde
Unutma ne tadımı biliyorum ne kokumu,
yaksan bir kibritle hırsla,
ilk nefesi öfke ile çekme kıyamam ciğerlerine,
ya sonuna kadar yaksan gri ruhsuz kül olsam

Yada kırsan boynumu mavi camdan İzmir işi bir küllüğe
Hiç sevmezsin izmarit kokusunu,
sonra sallayıp atsan saçılısam sokaklara,
Sen yapamazsın yüreğin yetmez,
Ama ökçeler geçer üstümden sert tarafıyla,
Nasıl ama güzel bahane demi bu senin içinde şahane
Bunu sende tutun alsa iyi bahane
hem sen kurtulursun, hem ben
yeniden başa dönmek için sığınmam bir daha bahanelere

Ne dersin işte yaşamdaşlık için bahanem.
Sensin yaşamda kalmak için uydurduğum,
en kötüsünden bahanem

Özgür Morkan

Bekle Güzel Dostum

Bir gün,
her şey farklı olacak.
İşte o gün
Güneş bizim için doğacak
Ya yarına atacak yürek
Ya sol yanın kuruyacak

Bozkıra düştü çekirdek
Aşkla arşa yolculuk

Bak kıyıda isyan
Martılar tedirgin
Kıyıda kopuyor tek tek
Her dönüşte katılıyor
Maviden köpük köpük
Kısrak tay asi
Ya yola gelecek
Ya dizginler gemleyecek
İşte o gün,
Her şey farklı olacak
Ve her şey yeniden başlayacak,
Kaldığı yerden bile değil.

Bekletilmenin, beklemek kadar acısı,
İmsak karanlığında aydınlık bir gelecek

Yani güzel dostum ,
Tüm umutlar yarınlarda var olmak
En karamsar anın, en umutlu
Aynıyı değil farklıyı istediğin andır
Bekle, güzel dostum
Ansızın kapın çalındığında
işte
o gün
gök mavi
dal yeşil
Güneş tüm kızılığını ile,
Bizim için doğacak

Özgür Morkan

Bir Beden İsterim Sizden

Ben ben olmalıyım
Benim gibi düşünmeli
Benim gibi yaşamalı
Benim gibi konuşmalıyım

Ne ben
Benim gibi düşünmenizi
Benim gibi konuşmanızı
Benim gibi yaşamamanızı
İsteyebilirim sizden
Sadece siz ve sizin gibi.

Sizin gibi düşünmüyorum diye,
bölücü
Tepki koyuyorum diye,
uyumsuz
Sizin gibi konuşmuyorum diye,
sınırsız,
diyorsunuz bana

Birlikte olmaksızın tüm mesele
Aynıyı yaşamaksızın
Ben yokum farklı da birleşelim

Ben ben olmalıyım
Sizin gibi düşüneneceksem
Sizin gibi yaşayacaksam
Eğer
Varlığımı taşıyacak
Benliğimi yaşatacak
Bir beden isterim sizden.

Ben biz olmadan
Yok öyle mutluluk
Ya birlikte el ele UBUNTU ya
Yada sevdiklerinin göz yaşları
Bütün mesele biz olabilmekte
Yani yürekli insanlarla yarınlara

Özgür Morkan

Duam Yalnızlığa

Bir bilsen nasıl yalnızım sana
Düşlerim çağlayan girdabında

Başımda değirmen taşı,sarhoş ta
Dönüyor hayalin şeytan üçgeninde

Is ter hayalperest de ister inanma
Hayalim sabahın şafağı gibi kara

İmsak öncemsin, kararan ufukta
Bekliyorum seni en karanlık anda

Kainat yazıyor sevdami yıldızlara
Güneş doğunca kaybolur sanma

Usumdasın, uyumaz şafak atmasa
Sana vurgun ilk gece,kırılır ayazda

Yabandan gel maviye çalan sabaha
Mor sümbül değil, cevherin solumda

Gamsız özlenir mi yıldızlar sökülmeden
Sonsuzluk mabet'inde duam,yalnızlığına

Özgür Morkan

En Mutlu Sensin

Güzel bir ruhun
Sağlıklı bir bedende ise

Seveceğın yürek de varsa
Dünyanın en zengini sensin

Günaydın diyen bir sevdan
Ağız dolusu da gülüyorsan

Daha ne istiyorsun dostum
Bu alemin en mutlusu sensin

Neyi bekliyorsun sev gitsin

Özgür Morkan

Gamsız

Yabandan gel maviye çalan sabaha
Mor sümbül değil, solumda cevherin

Gamsız, özlenir mi yıldızlar sökülmeden
Sonsuzluk mabet'inde duam,yalnızlığına

Özgür Morkan

Gök Mavi

Güne yeni bir heyecan lazım
Umuda uyanmalı gözlerim
Ya uykusuz,
Ya şafaksız gecelerim
Umut ne güne dir sol yanım
Gök mavi,
Dal yeşil,
Umut et gönlüm,
Kara toprak ta umut yeşerecek
Karartma sol memenin altını
Güneş yarın bizim için doğacak

Özgür Morkan

Gün Benim

Güneş kimin hesabına tutar akşamı
Hangi şehirde konaklar gece
Güneş kime misafirdir bilinmez
Karanlık dostça yaklaşır mı?
Sarmaşık sarmalı, sinsî bir çıyan

Gün benim
Ayın on dördü beyaz gerdanın
Gümüş tepside bakır rengi dolanan
Ak kartal göklerin tavafinda
Yeni inmiş gümüş şavkı gölgesinden
Gün yüzlü Çingenenin hayalinde parıldayan

Bir ışık
Bir sessizlik
Birde meşkin de sarhoştum senin

Bir seni özledim
Birde akşamcı dan kalan geceyi
Hiç unutulur mu?
Tuz kokusu kesif, ellerimiz kenetli
Meyhane kokan şehrinin sokaklarını
Hasretin den çatlamıştı,
Hani şafak vakti, imsak hale hale,
Kor dan mor, al dan kırmızıydı karanlık

Gün benim
Gece, akşam misafirim
Kifayetsiz ışısız masum gecelerin
Gün benim,
Güneş kimin hesabına doğar bilinmez

Özgür Morkan

Hor

Dilim sussa yürekte kor
Ne söylesem oluyor or
İnsan insana olmalı hor
Ağaç dalsız olur mu hiç

Yok minnetim, de minnetin
Belli değil mi halis niyetim
Yarın pişman olma serim
Gl dikensiz olur mu hiç

Söylüyorum yalanım yok
Sevgi sensiz olur mu bak
Kimsin dersen erin derim
Ben sevgimi böyle derim

Özgür Morkan

Kadınım

Hayatın anlamı
Mihenk noktası,
Kilit taşıdır aslında
Çekersen yıkılır bütünü
Geleceğin umudu,
Var etmenin kendisidir
Ne yarım,
Nede yarım
Aslında sevdanın kendisidir.

Sevinin tomurcuğu,
Açacak elbet
Omuz omuza
Direnmek lazım kirlenmeye
Bir gün değil
Her gün yaşamak için
Göz göze,
el ele
geleceğe
Anda yaşamak onu

Yılda değil kutlamak
Özelinde yaşamak
Kedi ürkekliği, tetikte
Yaşamak gerek,
Yaşlanmak değil,
Birlikte,
Güneşe yürümelisin
Özgürlüğü yırtarak,
Yalın ayak
Yürek yüreğe.
Bilinmez kıyıda
Korkmadan
Seni seviyorum diyebilmek

Sevdam sın
Çünkü,
Sen karımsın,
Yarım sın,
Biz birlikte bütünüz,
Sen yoksan,
Yarımdır aslında bütünü

Özgür Morkan

Kahve Şekeri

Kızım iki gözüm
Yaşamım, kalbim
Bir su gibi azizim
Neşem, gülen yüzüm
İşte benim mucizem
Sevmek için nedenim
Solmayan gül yüzlüm

Sen nedensiz sevgim
Sen yaşam'da azmim
İlk gün gibi direncim
İlk nefesteki umudum
Sevdaya sebep kızım

Bir kahve yap okkalı
Sade olsun telveli
Sen kahvenin şekeri
Bir kahve ellerinden
Şekere gerek yok
Sen gel yeter kızım

Otur yanı başıma
Daya göğsünü bağrıma
İyi geliyorsun kalbime
İçimde kaynayan volkan'ım

Son kez, yanmadan ciğerim
Berrak gözenin suyundan
Bir yudum ver dökmeden
Kana kana içmeden kızım
Yudum yudum çekeyim seni
Berhudar ol sol cevahirim
Gözüm nuru biricik kızım

Özgür Morkan

Küçük Ayrıntı

Küçük Ayrıntı

Sana ulaşmak
Tek çabam değil elbet
Sadece arzularım Plüton
Sen çekirdek
Ben kabuk

Himalaya steplerinde
Mavi gerdanlı saka

Sen orada
Ben burada
Tek çizgilik bir ayırım
Dokunup anlasana
Yan yanaydık oysaki
Sen duvarın öte tarafı
Ben diğer yüzüne yalı
Yüzüm günsüz
Günüm gölgesiz
Duvarlar tonsuz

Uzat' ı versen elini dokunacaksın
Ne sen biliyorsun
Ne ben
Bu küçücük ayrıntıyı

Özgür Morkan

Mavi Gözlü Kadın

Selam gül yüzlü
Mavi gözlü kadın
Sevdanın ağrı dağı

Zirvesinde tipi kar
Tepesinde bulutlar
Göğe yakın topraklar
Gün yüzü ona hasret

Hüznü mesken tutmuş
İzin vermez sevdaya
Zirvesi sümbül sarısı
Eteğinde mor menekşe
Baharın coşkusu ürkek

Otağında özgür kelebekler
Sessiz geceye gülümserler
Seyirleri kırk günlük esaret
Kıskanır sanki yaseminler

Sarmalı beyaz gerdana
Fırtına yürekli yalnızlıkla

Müsaade ver gül yüzlüm
Gök kubbe esaretine har
Derinlere düşmüş yakamoz

Mavide özgür isyan bir ruh
Ne sen farkındasın ne ağrı
Heybetin gizeminde saklı
Mavi gözlü güzel kadın

Özgür Morkan

Maviye Doldu Sonunda

O kadar içime ağladım ki
Gök gürültüsüz fırtınalarım
Suya haset taşı dereler
Ne kimse boğuldu selimde
Ne yıkıp geçti bentleri
Bir ben bilirim,
Birde yarılanmış anılar

O kadar içime ağladım ki
Yalnızlık süpürüldü kıyıya daldı
Yıllar yeni bir vadide sıkıştı kaldı
Kanıyor bir dehlizin başında
Girsem kaybolurum kanyona
Girmesem çıkamam bir daha

O kadar içime ağladım ki
Bir sevdanın uğruna bir ömür
Bir sen yoksun ya sevmeye değer
Bir solukta kendime gerek
Sevsem olmadı,sevmesem olmadı

O kadar içime ağladım ki
İçim de birikmiş aşkı sevdayı
Sel oldu götürdü maviye doldu
Bir ben kaldım mor, kızıl renk
Şimdi ne yalnızım bir bilsen
Baş başa berhudar im nihayet

O kadar içime ağladım ki
Ne ben gördüm göz yaşlarımı
Nede içime ağladıklarım farkında
Bir sen yoksun ya içimde lacivert
İçerim yeşeriyor baharda hidayet

O kadar içime ağladım ki
Gönüldaşım kurudu ilk yağışta
Minnetsiz açıyor renkler en başta
Yoksun artık yeşilin her tonunda
Coştı sular maviye doldu sonunda

Özgür Morkan

Miskin

Ne umudunu yitirdin
Ne miskin oturursun

Güneş diğer küreden
Sabah doğacak biliyorsun

Kumda koşan böcek gibi
İki ileri bir geri gidiyorsun
Ne kendine eziyet ediyorsun

Anılarda kaldı tutkuların
Bak geçmişe ne diyorsun
Her geceyi güneş karşıladı
Sende gün gibi biliyorsun

Seni değersiz mi görüyorsun
Bu kadar aptalın içinde
Neden kah kaha ile gülmüyorsun

Özgür Morkan

Nerelerdesin?

Ömür verdiğim hayat pınarım
Dizine uzanıp meşki bulduğum
Mabetti yuvamız aşkta dülgerim
Günlerdir sensizim nerelerdesin?

Gelecek hayalim koca çınarım
Fermanı huzurda sevdâ tımarım
Bağdaş kurup gözlerine daldığım
Gündüzüm güneşsiz nerelerdesin?

Gönül pare pare dosta sorarım
Gelirsen yolunda yoldaş olurum
Kavruk bedende deva bulduğum
Dizlerim dermansız nerelerdesin?

Bilinmeze evrildi cihan bir tertip
Nirvanaya vardı mertebe tek tip
Deli idi gezip konuşan meczup
Derviş sem yoluna HİÇ"liği bulup
Aşka revan olan aklım neredesin?

Özgür Morkan

Seni Fısıldasa

Bir rüzgar esse
Yalnızlığımın ortasına seni fısıldasa
Bir sen olsan nefeste
Birde silüetin karanlığın ortasında

Ansızın kapı çalınsa
Gecenin ıssızlığı bozulsa
Sessiz bir bekleyiş son bulsa

Bir gece kapım çalsa
Hayal olmasa sanrım
Gerçekleşse hayallerim
Kapıyı açsam sensin karşımda

Geldim işte desen
Heyecanlarım kabarsa
Çocuk özleminde sarılsak
Şessizce karşılar mıyım? bilemiyorum
Kavuşsa hasret, sen ve ben

Özgür Morkan

Sevgi ve Huzur

Yaşam etrafı sarmış,
Hayat baş köşeyi tutmuş
Huzur sağında kalmış,
Soluna sevgi oturmuş,
Gel dedi yaşam,
Kadim dostum
Bak bu huzur
Tanıdıkı eskiden
Sevgi hatırlattı kendini
Kaçmıştı bir vakit buda huzur
Yaşam anlattı hayallerimi

Sevgi kalktı ayağı,
kucakladı harı nan
Neredesin yıllarım,
Yaşamımda toplamım
Hala hatıramda anların
Hatırlamam mı seni hayat
Huzurla beraber vermiştin tat
Sevgi dedi oda özlemim hep
Yıllar önce gördüğüm,
İşte hayat işte dostlarım
Sarmalı her daim yaşamdaşlık

Dünde kaldı kasvetli streslerim
Sevmeyi sevdikçe huzurla dır yüreğim

Özgür Morkan

Seviyorum Diyebilmek

Sevgi gerçek olmalı,
Birazda otantik.
Kendiliğinden gelmeli,
Kucağı açık olmalı sevginin

Vermektir belki de
Yüreğın titremeden
Koşulsuzluktur,
Yargılanamaz,
Paylanamaz sevgi
Anlayıştıır,
Şefkattir.
Korkudur belkide,

Haykırmalı sın
Korkmadan,
Seni seviyorum demeyi
Sevgidir
Sezgilerle,
Serzenişi
Nası,
Mahcubiyeti birlikte sunan

Sevmelisin
Tereddütsüz,
Çünkü inançtır
Kudrettir sevgi.
Karşılık beklemeden

Selam yok artık,
Günaydın yok,
İyi akşamlar yok,
Seni seviyorum
S E N İ !!!
Seviyorum diyebilmek

Özgür Morkan

Sol Cebinde

Bir kadın,
Şiir yazdırıyorsa sana
Ya aşık olmuşundur,
Yada sevgisiz kalmışsın dır.

Bir kadın söyletiyor,
Kendisi susuyorsa eğer
Ya o kadın çok akıllıdır,
Yada tükenmiştir ilişki aranızda.

Bir kadın güldürüyorsa
Gözleri gözlerine dalıyorsa
Ya sen gülmeye susamışsındır,
Yada bütünleşmiştir ruhlarınız

Bir kadın hem susuyor,
Sende yürek kor duruyorsa
Ya o kadın acıyordur seni
Yada sol cebinde yakıyordur seni

Özgür Morkan

Sol Tarafım'sın

Sen,
bugün
Yarasız
Kanasız
Amasız
Gelmeliydin

Yürekte saklısın
Belki biliyorsun
Sol tarafım sın
Söküp atarsan
Son bulur serim

Yaşar mı sensiz
Bu beden ruhsuz

Özgür Morkan

Şafak Renkli Gülüşlü

Beyhude bir bekleyiş
Şafak renkli gülüşlü
Gözlerim, umut kırışte
Kalbim çırpır yok işte
Fırtınalı, dik bir yokuşta
Sükut ol kulak pür seziş'te
Belki insaflıdır, ferasetinde

Bir kusur var, tek işte
Sol tarafım, sevdam
Çakılı mih gibi endam
Yanlış mı nakşetti ustam
Benzersiz olacaktı bu işte

Güzel şeyleri gör, yüreğim
Zerre içine gömülüdür tılsım
Uykuya sabırsız mavi gecem
Kapat hayali sukutları bir an
Ayın şavkı değerse, uyanmasın
Ne var ki bunda, biz oluruz işte

Özgür Morkan

Tükenmez

Hayallerin,
Bir ömre sığmaz,

Bazen,
Ömür hayallerine sığmaz

Verirsin,
Verdiğin yetmez ömürden
Öyle seversin ki yürekten
Tüket sende tükenmez

Bir o vardır,
Damarlarında dolanan
Nefesinde oksijen

Belki ayrıntı ama
O bunu bilmez

Özgür Morkan

Umuda Umutluydular

İki kişiydiler
Biri diğ erinin,
Bitmemiş umutları
Fark eti fark edemediklerini
Bir kibrit çaktı, karanlığa
Karardı karanlık şafakta
Yüzünde yarım ay şavkı
Görmek için gözleri
Kapanmış karanlığa
Seçmeli farklılığı ilk ışıkta
Tüm aydınlık o noktada

Şoseden kıvrılınca patika,
Kıvrım kıvrım, soğuk ve ıssız,
Üşüyor elleri, bir sigara yaktı
İlk nefeste kayboldu avuçlarında
Rüzgar esiyor inatla
Yağmurun altında
Bir ateş kora kor
Kenetlenmiş dişleri
İlk nefeste göze göz
Avuçlarında köz
Yağmalar bedenini
İlk damlalar sesiz ve sinsice

Bir nefes çaktı
Doğruldu bedeni
Arkadaşına baktı
Karanlık can sıkıntısı
İki kişiydiler
İkisi de sevdalı yarınlara
Gök gü rledi, bir an karardı şehir
Işıklar saçaklardan asılmış
Şehir öylece duruyordu,
Sessizdi, ürkütücüydü,
Karanlığa inat yürüdüler
Güneşin doğduğu yere
Umutluydular çünkü,
Umuda umutluydular

Özgür Morkan

Umut

Bir umut var ya,
Sol yanım da
Ne minnetle atar
Ne söylendiđi duyulur
Orada hesapsız dost gibi
İhtiyacın olduğunda hazır
Yaraya merhem bir lokman

Bir ömür versen yetmez,
Bazen ömrün verdiđine yetmez
O umut işte sol memenin altında
Yorulmaz mı dersin, seni sayıklar
İşte ben o umuda revan oldum hidayet

Özgür Morkan

Uyumudan

Benzersiz olacaksa gizlerim
Güzel şeyleri görmeli yüreğim
Zerre içine gömülü çekirdeğin
Sırrı nedir bu işin ben mağdurum

Uykuya sabırsız yıldızla gecem
Kapat hayali sükutları bir an
Ayın şavkı değerse, uyanırım

Taze kokar fesleğenin kokusu
Kaybolur geceye kutupsuz insan
Sesiz ol bu gece doğmadı mavi yıldız
Güzel şeyler görmeli gizde, uyumadan

Özgür MORKAN

Özgür Morkan

Yaşamdaşlık

Dediler ki bu gün doğdun
Ben bir hiçim siz olmadan
Biz olursak yola revan zamanda
Gönülleri paylaşan insanlarla
Renkleri yüreklere nakşetmiş
Yorgun ama yılgın olmayanlara
Kabul eylerseniz mutlu bir selam

Ben kimim ki bir nefes
Doğum bir aleme, geçiyor heves
Güzel dostlar ile yaşamak enfes
Sizinle sevgi anlam bulur desek
Yok tek başına mutlu yaşamak

Geldik gidiyoruz zor mu birlikte sevmek
Gönüldaşız biz, mürşidimiz mutluluk
Biz birlikte bütünüz, şiarımız YAŞAMDAŞLIK
Güzel yürekli canlar, göğün mavisinde gözler
Sizin gönlünüzde taht kurmak
En umutsuz anımda hatırlanmak

Tüm dostları, canları, arkadaşları
Biz için, YAŞAMDAŞLIK bilincimle
Sevgi ve saygıyla selamlıyorum sizi

Özgür Morkan

Yaşlanmadan

Bir hayat var
Bir de hayatım
Hangisi öncem
Nerede durayım

Biri tükenirken
Diğeri içimden
Usulca kaybolan
Yaşanır mı giden
Yaşayan hangisi

Bizi yaşamadan
Seni tüketmeden
Orta bir yol olmalı
Bir adım sen gelsen
Kolayı sen kılсан
Ben seni anlasam
Sen yüreğinle beni

Tüketmeden sevgiyi
Yaşasak yaşlanmadan

Özgür Morkan

Zor İş

Bilirsin sevmek zor iştir
Kalbini yoran kor iştir
Kötülükten arınacak yürek
Vermeyi öğrenecek gönül
Göz görmemeyi haramı
Kulak duymamalı yalanı
Zor öğrenecek çıkarıcı nefsin
İmkansızı,aşkı isteyeceksin

Yani sevmek zor iştir
Zamansız zaman olacak
Her şeye gülecek gözler
Dilde küfür
Gözde nazar
Elin eğriye değmeyecek
İlk an gibi pürü pak
Yalansız,
Dolansız
Riyasız
Çıkarsız olacak dokunuşlar
Sevmek zoru kolay kılacak
Zor ise üstüne gideceksin
İmkansıza meydan okuyacak
Bozulan özünü bulacaksın

Seviyorsan yoldaş
Seviliyor san yaren olacak
Arı duru temiz yürekli,
sevecek yürek
Sevmek güzel şey,
hele birde candan olursa yoldaş
İmkansız olur mu kalbindeki aşk

Özgür Morkan